

Arrest

nr. 161 333 van 3 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 3 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 december 2015.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SPREUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige derde asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige twee asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor haar autoriteiten omwille van haar lidmaatschap van en haar activiteiten voor de Oeigoerse culturele belangenvereniging Ittipak.

Verzoeksters eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 138 850 van 19 februari 2015 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is.

In het kader van verzoeksters tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 26 maart 2015 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeksters beroep tegen die beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 149 996 van 27 juli 2015.

Ter ondersteuning van haar huidige derde asielaanvraag legt verzoekster bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: haar identiteitskaart en twee attesten van Ittipak.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 138 850 van 19 februari 2015 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De talrijke door verzoekster als bijlage aan haar verzoekschrift gevoegde informatie is, in zoverre deze nagenoeg hoofdzakelijk betrekking heeft op de (mensenrechten)situatie van de Oeigoeren in de autonome regio Xinjiang in het noordwesten van China, door de Oeigoeren Oost-Turkestan genoemd, ter zake niet dienstig of nuttig, aangezien verzoekster afkomstig is uit en haar problemen situeert in Kirgizië.

Voor zover de door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde documentatiebundel in zeer beperkte mate betrekking heeft op de situatie van de Oeigoeren in Kirgizië, en personen met banden met de Oeigoerse culturele belangenvereniging Ittipak in het bijzonder, doet deze informatie op generlei wijze afbreuk aan, doch sluit deze aan bij de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat mensen met banden met Ittipak de laatste jaren geen ernstige problemen kennen en Ittipak zonder noemenswaardige problemen kan functioneren in Kirgizië.

De Raad wijst er ook op en benadrukt dat een verwijzing naar algemene rapporten en artikels omtrent de situatie (van de Oeigoeren) in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift verschillende artikelen omtrent de moord op 11 Oeigoeren uit Xinjiang nabij de grens met Kirgizië, doch zij toont niet met concrete en objectieve gegevens aan dat de veiligheidssituatie in Kirgizië van die aard is dat er sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dit zou blijken.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij

heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 december 2015, volhardt verzoekende partij in de middelen van haar verzoekschrift. Zij licht toe dat zij verschillende stukken heeft ingediend met betrekking tot de situatie in China over de etnische groep waartoe zij behoort. Verzoekende partij licht toe dat zij deelneemt aan de activiteiten georganiseerd door de Oeigoerse lokale vereniging in België en dat de autoriteiten van haar land van herkomst op de hoogte zijn van haar activiteiten hier. Verzoekende partij steunt zich op het feit dat de voorzitter van Ittipak tijdens een bezoek van de Kirgizische staatsveiligheid de vraag kreeg of verzoekende partij in België is en of zij deelneemt aan bepaalde activiteiten. Verzoekende partij wijst er op dat zij een identiteitskaart en twee attesten heeft ingediend ter ondersteuning van haar vrees.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen afdoende argumenten bijbrengt die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in voornoemde beschikking opgenomen grond weerleggen of ontkrachten. Zij beperkt zich immers louter tot het herhalen van en volharden in haar asielrelaas, dewelke reeds in het kader van haar eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal en bij 's Raads arrest nr. 138 850 van 19 februari 2015 ongeloofwaardig werd bevonden. De Raad benadrukt dienaangaande dat niet kan worden ingezien op welke wijze en waarom een loutere herhaling van een aantal elementen die vroeger reeds werd beoordeeld en onvoldoende werd bevonden voor de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming, plots zou leiden tot een andere beslissing. De twee attesten die zij voorlegde zijn evenmin van dien aard dat ze de kans dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Zij blijkt uit de bestreden beslissing het volgende: *"Ten eerste betreft het hier enkel ingescande kopies en ontbreken de originelen, die naar eigen zeggen begin september 2015 met een koppel naar België zouden worden meegegeven, maar waarvan het CGVS totnogtoe niets ontvangen heeft. Deze kopies van 2 brieven werden u per mail toegestuurd, maar ook van het mailverkeer tussen u en de organisatie Ittipak en/of uw broer is in uw dossier geen spoor terug te vinden (VMA, vraag 15 en 17). Afgezien van het feit dat kopies makkelijk vatbaar zijn voor manipulatie, is het hoogst opmerkelijk dat het attest dat ondertekend is door Artyk Khadzhiyev, de voorzitter van Ittipak, niet gedateerd is, waardoor geen waarde kan worden gehecht aan dit attest. Bovendien lijkt het hier om een gesolliciteerd stuk te gaan. Zo is het opmerkelijk dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag eveneens attesten voorlegde van Ittipak, waarin dezelfde voorzitter en andere medewerkers van deze organisatie uw lidmaatschap en inzet voor deze beweging bevestigden - wat door mij overigens nooit ter discussie werd gesteld en dit in tegenstelling tot de problemen die u omwille van uw inzet verklaarde te hebben gekend - maar überhaupt geen melding maakten van de problemen die u als gevolg hiervan in uw land zou hebben gekend. Nochtans dateert het attest van de voorzitter van Ittipak dat u tijdens uw eerste asielaanvraag voorlegde van 18 april 2014 en zou de tentoonstelling die u als vertegenwoordigster van Ittipak georganiseerd had en die het begin inluidde van uw problemen met uw autoriteiten in uw land hebben plaatsgevonden op 23 oktober 2013 oftewel meer dan zes maanden voordien. Het is dan ook hoogst merkwaardig dat dezelfde persoon nu een attest zou opmaken waarin hij verzoekt u politiek asiel te verlenen in België omwille van de politieke vervolgingen die u omwille van uw inzet en activiteiten voor Ittipak in uw land onderging, zonder hier overigens meer details over te verstrekken, terwijl hij daar voordien met geen woord over repte. Nu verklaarde u weliswaar dat Artyk Khadzhiyev, de voorzitter van Ittipak, aanvankelijk niet geloofde dat u gezocht werd en problemen zou hebben gehad omwille van uw lidmaatschap voor de organisatie die hij voorzit en daarom pas onlangs bereid werd gevonden een attest voor u op te stellen waarin hij schrijft dat u omwille van uw inzet voor Ittipak vervolgd werd in uw land (Verklaring MVA, vraag 15). U vervolgde dat hij pas geloof hechtte aan uw problemen nadat hij zo een maand voor uw gehoor op de DVZ in het kader van uw derde asielaanvraag werd opgezocht door leden van de Kirgizische staatsveiligheidsdienst SNB die hem vragen stelden over u, waarop hij uw vader belde en zei dat hij op papier zou zetten dat u wel degelijk gezocht werd. In het kader van uw vorige asielaanvraag had u in ditzelfde verband verklaard dat u geprobeerd had de directeur van Ittipak telefonisch te spreken, maar dat de secretaresse geweigerd had u met hem door te verbinden. U verklaarde toen eveneens dat uw vader geprobeerd had om via Ittipak een bewijs te krijgen van uw problemen in Kirgizië, maar Ittipak dit weigerde omwille van de druk die uitgeoefend werd door de SNB (VMA 2de asielaanvraag, nr. 20). Aangezien uit de uitgebreide verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag duidelijk blijkt dat veel mensen, onder wie verschillende journalisten, de tentoonstelling bijwoonden die u als vertegenwoordigster en met goedkeuring van Ittipak had georganiseerd en waarbij u de folterpraktijken waarvan Oeigoeren het slachtoffer waren geworden tijdens de rellen in Urumqi in juli 2009 had belicht, waarop u (nog steeds) tijdens de tentoonstelling door de politie, die de*

tentoonstellingsruimte was binnengestormd, werd opgepakt en waarbij defoto-en andere toestellen van alle aanwezigen werden afgenomen (CGVS eerste asielaanvraag, p. 16), is uw uitleg dat de voorzitter van Ittipak aanvankelijk niet geloofd zou hebben dat u omwille van uw engagement voor zijn organisatie problemen zou hebben gehad en gezocht zou worden en hij dat pas wilde doen nadat hem recentelijk door de SNB vragen over u werden gesteld helemaal niet aannemelijk. Er kan immers redelijkerwijze van worden uitgegaan dat hij hier via de aanwezige getuigen (u had het over "veel publiek" CGVS eerste asielaanvraag, p. 16) van op de hoogte zou zijn gesteld. In het kader van uw vorige asielaanvraag had u bovendien nog verklaard dat de voorzitter van Ittipak geweigerd had uw vader een bewijs te overhandigen van uw problemen net omdat hij door de SNB onder druk werd gezet (VMA 2de asielaanvraag, nr. 20).

Het tweede door u voorgelegde attest dat ondertekend zou zijn door prominenten van de Oeigoerse zaak in uw land, namelijk door Ittipak-voorzitter Artyk Khadzhiyev, maar ook door de redacteur van de krant "Ittipak" Rakhim Khapizov en mensenrechtenactivist Islam Toersoan, doet eveneens de wenkbrauwen fronsen. Ook dit attest is niet gedateerd, waardoor er geen waarde aan kan worden verleend. Daarenboven is het totaal onlogisch dat de verklaring die u schriftelijk aflegde en waarin u het beleid van uw land en dat van andere landen ten aanzien van de Oeigoerse zaak hekelt, ondertekend wordt niet door u, hoewel de brief begint met "Ik, Teliakova Zakhida Abdoekhamitovna, afkomstig uit de stad Froenze, woonachtig in België sinds 2014 tot heden (...)", maar door bovengenoemde drie prominenten. Uw uitleg dat u op aanraden van uw advocaat uw eigen overtuigingen per mail naar uw broer stuurde met de vraag om deze voor te leggen aan mensenrechtenactivist Islam Toersoan, die ook voor Ittipak werkt, en dat hij uw verklaringen op briefpapier van Ittipak gezet heeft, deze ondertekend heeft en vervolgens heeft laten ondertekenen door anderen mist elke geloofwaardigheid. Bovendien is het opvallend dat u, in tegenstelling tot wat u meer dan eens verklaarde (VMA, nr. 17), nergens in deze schriftelijke verklaring ingaat op de persoonlijke problemen die u als gevolg van uw engagement zou hebben gekend, maar enkel uw overtuiging uiteenzet door het beleid van een aantal landen ten aanzien van de Oeigoerse zaak te hekelen en een overzicht te geven van recente gebeurtenissen en vervolgingsdaden ten aanzien van Oeigoeren, met name in de Volksrepubliek China."

Bovendien wijst de Raad er op dat documenten beoordeeld moeten worden in samenhang met de verklaringen en derhalve slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

In de mate verzoekende partij voorhoudt dat de autoriteiten van haar land van herkomst op de hoogte zijn van haar activiteiten hier, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal in zijn beslissing vast dat ofschoon uit de foto's die zij op 14 september 2015 heeft bijgebracht blijkt dat zij inderdaad aanwezig was op één manifestatie voor de Oeigoerse zaak voor het Centraal station in Brussel, hieruit op geen enkele wijze het gewicht van haar engagement vanuit België voor de Oeigoerse zaak blijkt. Het is overigens opvallend dat verzoekster zich slechts bij benadering kan herinneren wanneer deze betoging plaatsvond. Aangezien hierboven reeds werd aangetoond dat geen waarde kan worden verleend aan de nieuwe documenten die verzoekende partij ter staving van haar huidige asielaanvraag aanbracht en die uitgaan van prominenten van Ittipak, kan evenmin geloof worden gehecht aan haar verklaringen dat men in haar land mogelijk op de hoogte is geraakt van haar aanwezigheid op deze manifestatie aangezien de voorzitter van de organisatie Ittipak door de SNB werd gevraagd of zij in België is en hier aan bepaalde activiteiten deelneemt. Te meer gezien hierboven reeds het gebrek aan coherentie en bijgevolg de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij aangaande de contacten tussen de voorzitter van Ittipak en de Kirgizische staatsveiligheid SNB werd aangetoond. Ook deze verklaringen kunnen dan ook de reeds eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielaanvraag niet ombuigen.

Daarenboven dient erop te worden gewezen dat blijkens de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat mensen met banden met Ittipak de laatste jaren geen ernstige problemen kennen en Ittipak zonder noemenswaardige problemen kan functioneren in Kirgizië.

Waar verzoekende partij verwijst naar haar identiteitskaart die zij ter staving van haar asielaanvraag heeft bijgebracht, merkt de Raad vooreerst op dat dit louter haar identiteitsgegevens aantoont, dewelke echter nooit ter discussie werden gesteld, en verder niet ingaat op de door haar aangevoerde problemen. Bovendien dient erop te worden gewezen dat zij dit document reeds neerlegde in het kader van haar eerste én tweede asielaanvraag en dit document in het kader van haar eerste asielaanvraag ook beoordeeld werd door de commissaris-generaal.

Wat betreft de verschillende stukken die verzoekende partij heeft ingediend met betrekking tot de situatie in China over de etnische groep waartoe zij behoort, herneemt de Raad dat deze ter zake noch dienstig noch nuttig zijn, aangezien verzoekende partij afkomstig is uit en zij haar problemen situeert in Kirgizië.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS